

שבת
שלום

פרשת קרח

על הקשר שבין פרשת קרח לבין ההפטרה בספר שמואל א' (י"א, י"ד – י"ב, כ"ב):
 "וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם לָכוּ וְנִלְכָּה הַגִּלְגָל וְנַחֲדָשׁ שָׁם הַמְּלוּכָה."

בשני המקרים העם בא אל המנהיג בתביעה לשינוי המצב השלטוני.
 אצל שמואל הדרישה היא למינוי מלך, אולם אצל משה ואהרן המצב קשה יותר היות ומדובר
 במרד של ממש.

בהפטרה ובפרשה אנו מוצאים סגנון זהה במילים בו המנהיג מביע את כאבו:
 "וַיַּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל ה'.. לֹא חֲמֹר אֶחָד מֵהֶם נִשְׁאַתִּי וְלֹא הִרְעֵתִי אֶת אֶחָד מֵהֶם"
 (ט"ז ט"ו)
 "וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל.. אֶת שׁוֹר מִי לִקְחֹתִי וְחֲמֹר מִי לִקְחֹתִי וְאֵת מִי עֲשִׂיתִי..."
 (י"ב א'-ג')

(רעיון מתוך "חזון המקרא" – הרב יששכר יעקובסון)

שבת מברכים: ראש חודש תמוז יהיה ביום שני וביום שלישי.
 המולד יהיה בליל ראשון שעה 01:26 ו 14 חלקים. אין אומרים אב הרחמים.
 (לוח א"י הרב טוקצינסקי)

פרשת השבוע – גילי זיוון שיעור לנשים (נחמה לייבוויץ) 11:20 בבית הכנסת

שבת פרשת קרח		י מ י ה ח ל	
הדלקת נרות	19:28	זמן תפילין /טלית	04:37←04:38
מנחה	14.00		
שחרית א'	6:45	שחרית א'	6:00
מניין שני מפוצל- לפי שמות משפחה בית כנסת ודשא ליד הפינג-פונג		שחרית ב'	6:45
שחרית ב'	8:30	סוף זמן ק"ש	09:10
לימוד הורים וילדים	17:15	מנחה גדולה בחדר אוכל	13.15
שיעור בשבת אחה"צ	18:00	מנחה וערבית	19:40
מנחה	17:40 13:30	שקיעה	19:50←19:49
צאת השבת	20:27	ערבית	20:10

אחות תורנית: הילרי יום טוב

הקצרה על פרשת קרח:

בפרשתנו קורח יוצא בקריאה "כולם קדושים" ו "מדוע תתנשאו". נפליג בזמן למאה ה 20 ונגלה שאין חדש תחת שמש (העמים) של השוויון - "הקומוניזם", לפיו כולם קדושים ושווים.

תכסיסיו של קורח לכיבוש השלטון נקשרים היטב עם ספרו של ג'ורג' אורוול - "חיות החיות". הספר הסטירי שפורסם בשנת 1945 משתמש ברעיון של קבוצת חיות בחווה באנגליה הפועלת להגשים את חזונה – כמשל לשלטון הקומוניסטי שהיה אז בברית המועצות. תחילתו של הסיפור – מרד ומהפכה בשם החזון הנשגב של חופש ושוויון, המשכו - בקבוצה שמואילה 'לקבל על עצמה' את עול השלטון ולשאת בנטל, וסופו – בעריצות תוך ניצול השלטון למען השליטים. המסר העיקרי שהצהיר כי: "כל בעלי-החיים שווים", התנפץ בפניהם ל: "כולם שווים, אך ישנם ששווים יותר".

נחזור בזמן אחורה ונמשיך לחקור בספרות היוונית ונגלה מסר הפוך מזה של קורח ששאף לחלוק בשלטון: דמוקלס שהיה מאנשי חצר המלוכה של דיוניסוס החניף למלכו על כך שזכה במנעמי השלטון. בתמורה הציע לו דיוניסוס לשבת על כסאו ולהחליפו ליום אחד. באותו הערב נערכה סעודה, הוא הושב על כיסא המלכות. בעיצומו של האירוע, הוא הבחין לפתע כי מעל ראשו תלויה חרב על שערת סוס יחידה, ביקש שיחליפו בחזרה, מכיוון שהוא איננו חושק עוד במעמדו.. ומכאן הביטוי: "חרב דמוקלס" המתייחס לסכנה האורבת לאנשים בעלי משרה רמה.

נסכם במשפט אחד הלקוח מקבלת שבת, כמוסר השכל לחושקים בשלטון: "סוף מעשה במחשבה תחילה".

מנחם קימלמן-קיבוץ ראש הנקרה

פרהוד الفرهود

הסיסמא: אֶטְבַּח אל יהוד

השנה: 1941

התאריך: 2 ימי חג השבועות

המקום: עיראק – בגדד

המספרים: 179 נשים וגברים יהודים נרצחו.

2118 פצועים. 242 ילדים שנותרו יתומים.

*פרהוד - בתרגום חופשי: ביזה, שוד, הפחדה.

רדיפת היהודים אינה מבחינה בין ארצות ויבשות

הביא לפרסום: דודה זהבי

חודש תמוז אלה אנזכרה..

(תשמ"ב)	ב' בתמוז- יום נפילתו של בננו יהודה וייס ז"ל
(תשנ"א)	ב' בתמוז- יום פטירתה של חברתנו איטה סימקין ז"ל
(תשנ"ו)	ג' בתמוז- יום נפילתו של בננו יואב בן נון ז"ל
(תשכ"ו)	ח' בתמוז- יום פטירתו של אברהם גולדפדן ז"ל (אבא גרט)
(תשכ"א)	ט' בתמוז- יום פטירתו של חברנו שמואל גולד ז"ל
(תשס"ז)	י"ב בתמוז- יום פטירתה של חברתנו יעל קסלר ז"ל
(תשמ"ה)	י"ז בתמוז- יום נפילתו של בננו יאיר פרוכטר ז"ל
(תשע"א)	י"ח בתמוז- יום פטירתה של חברתנו אסתר רון ז"ל
(תשע"ז)	כ"א בתמוז- יום פטירתה של חברתנו חנצ'ה פרוכטר ז"ל
(תשס"ח)	כ"ד בתמוז- יום פטירתו של חברנו אריה קרול ז"ל
(תשמ"ד)	כ"ו בתמוז – יום פטירתו של חברנו ידידיה כהן ז"ל
(תש"ח)	כ"ז בתמוז- יום נפילתו של חברנו אליעזר ענבי ז"ל
(תשנ"ד)	כ"ז בתמוז- יום פטירתו של חברנו אלימלך אריאל (לייבל) ז"ל

ראשית הימים

בעדן הפשרת הקרח של הפוסט-פייסבוק

יחלו לחוש ולמשש את דפק הנשמה

ולבו של הרצון יפקע כנביעה

ולא ילקו עוד איש את רעהו

ואשה את רעותה

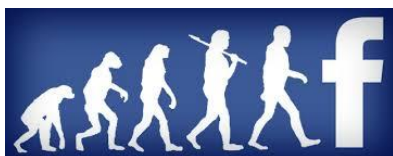
לקושש אהבות שטוחות פאיקונים

ודמות דיוקנו של אדם

תשתקף בפניהם הזכים

של מי שהביטו פנימה

והיו לספר נושם

על מנייני השכונות והצגות של ירבעם / הרב ארי סט

תקופת הקורונה הרחיקה אותנו מבית הכנסת וכך נוצרו להן מסגרות תפילה שונות. כל משפחה וכל אחד ואחת עיצבו להם את עולם השבת (בה תופס בית הכנסת מקום מרכזי יותר מימות החול) ואת עולם התפילה באופן עצמאי. אודה, ולא אבוש – אהבתי את התפילה בבית. בחרתי בכל תפילה את המקום המתאים לי להתפלל, את קצב התפילה. גם השירים והניגונים היו בשליטתי. התפילה המשפחתית, במיוחד בליל שבת, היתה חוויה מיוחדת. כזו שאי אפשר לחוות בבית הכנסת. עם כל זה חסרה לי מאוד אווירת ההוד שקיימת בתפילת בית הכנסת. התגעגעתי גם לתפילת הציבור ולאמירת דברים שבקדושה – 'נקדש את שמך בעולם'. יחד. לאורך כל התקופה למדתי ליהנות מהמציאות ומהריחוק שנכפה עלינו. עד כאן, דבריי דומים מאוד לדברים שפורסמו בשבועות האחרונים מעל בימה זו חברים אחדים ושיתפו בחוויותיהם מתפילות הקורונה.

❖ אז... אולי נשאל את המצב הנוכחי?

מציאות חיים שונה שכזו, מחייבת אותנו לשאול – האם לא עדיף להמשיך כך? הרי כעת ההוראות מאפשרות להתפלל במניין (עד 70 מתפללים). גם במניינים השכונתיים יש מנין עם קדיש, קדושה וברכו. האם לא כדאי ליהנות מכל העולמות ולהנציח את המצב הקיים גם כשהקורונה תעבור ותחלוף מן העולם? אפילו קלילה, ארעית, קצב (ברוב המניינים הוא מהיר יותר מבית הכנסת), גבולות פחות מוגדרים וחדים בין גברים לנשים – כל אלו יחד עם תפילה כהלכה, מה רע בכך?

אפשר לדון הרבה על מעלת התפילה דווקא בבית הכנסת. בשורות הבאות ברצוני להאיר נקודה אחת, עקרונית וחשובה על מנייני התפילות השכונתיים בפרט, ועל פיצול המניינים בכלל.

❖ על עבודה זרה ואמנה בא-אח

התורה מכריזה מלחמת חורמה בעבודה זרה. החטא הראשון שהתרחש בתוך 40 יום למתן תורה הוא חטא העגל. כפי שהציעו פרשנים רבים, אף אחד לא חשב שהעגל הוא זה שהוציא את ישראל ממצרים ('אלה אלהיך? שְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם'). זו היתה עבודת ה' בדרך פסולה. תמיהה גדולה מתעוררת כשלומדים את פרשיית העגלים שמציב מלך ישראל, ירבעם בן נבט, בדרך ובבית אל. הסיבה ברורה, והנביא כותב אותה במפורש (מלכים א יב, כו-כט):

וַיֹּאמֶר יִרְבֵּעַם בְּלִבּוֹ עֲתָה תָשׁוּב הַמַּמְלָכָה לְבֵית דָּוִד: אִם יַעֲלֶה הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זִבְחִים בְּבֵית ה' בִּירוּשָׁלַם וְשָׁב לֵב הָעָם הַזֶּה אֶל אֲדֹנֵיהֶם אֶל רִחְבֵּעַם מֶלֶךְ יְהוּדָה וְהִרְגִנִי וְשָׁבוּ אֶל רִחְבֵּעַם מֶלֶךְ יְהוּדָה: וַיִּנְעֹץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי עֲגָלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַב לָכֶם מַעֲלֹת בִּירוּשָׁלַם הִנֵּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּשֶׁם אֶת הָאֶחָד בְּבֵית אֵל וְאֶת הָאֶחָד נָתַן בְּדָן:

ירבעם חושש שמצוות העלייה לרגל למקדש בירושלים תגרור את יושבי ממלכת ישראל אחרי רחבעם מלך יהודה. השאלה היא, כיצד העם משתכנע מדברי ירבעם, ומחליף את המקדש בירושלים בשני עגלי זהב?!

וַיְהִי הַדָּבָר הַזֶּה לְחֹטָאת וַיִּלְכוּ הָעָם לִפְנֵי הָאֶחָד עַד דָּן: וַיַּעַשׂ אֶת בֵּית בָּמֹת וַיַּעַשׂ כְּהִנִּים מִקְצֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא הָיוּ מִבְּנֵי לֹו:

האם העם שכח את חטא העגל? את העונש שבא בעקבותיו? לא עגל אחד, אלא שניים?! כהנים שאינם משבט לוי?! מה קורה כאן?! כל מי שקורא את הפסוקים בספר מלכים ניזכר מייד בפסוקי פרשת כי-תשא שמתארים את חטא העגל. איך הצליח ירבעם לשכנע את העם?

כדי להבין את העניין, יש לבחון את מקום הצבת העגלים שבחר ירבעם בן נבט. אלו הן נקודות הגבול של ממלכת ישראל. דן – בצפון ובית אל – בדרום (דרומית לבית אל כבר מתחילה ממלכת יהודה). בתורה אין "מקומות קדושים", אלא רק "המקום אשר יבחר ה'". איסור ברור הוא להקריב על כל גבעה ותחת כל עץ רענן. הקדושה ממוקדת במקום אחד (קדש הקדשים שבמקום המקדש בהר הבית) וממנו היא שולחת אדוות לכל העולם. כשמקום עבודת ה' הוא אחד, לא יתפתחו מנהגים שונים והלכות שונות. הסיכוי לטעויות ולסטיה מהדרך, קטנה, והחשש שהתורה תיראה כשתי תורות – ילך וייעלם. בניגוד לתפיסת היהודית, מציע ירבעם תפיסה אחרת בה הקדושה נמצאת בכל מקום. יש כאן אמירה עקרונית של ירבעם. מי אמר שהקדושה צריכה להיות ממוקדת במקום אחד? קדושה יש בכל מקום! ההצעה של ירבעם מוצאת לה שביטה בלב העם. העגלים בקצוות מסמלים תפיסה אחרת של קדושה. קדושה שנמצאת בכל מקום. זו גם הסיבה שקורח מצליח לגייס המונים כנגד משה ואהרן – "כִּי כָל הָעֵדָה בָּלָם קְדָשִׁים וּבְתוֹכָם ה'" – מדוע הקדושה ממוקדת רק בשבט לוי, הוא טוען. כולנו קדושים! יש אמת בבסיס הטענה, אבל לאחר חטא העגל, החלטה הא-להית היא ברורה. כשם שהקדושה ממוקדת במקום אחד בלבד, היא ממוקדת בעוצמה בשבט אחד בלבד (עבודת הבכורות הוחלפה בעבודת הלויים).

❖ רָא, אֵיךְ כָּל זֶה קֶשֶׁר אֵלֵינוּ?

התפילה במנייני השכונות היתה, ולמעשה עדיין, כורח השעה. במציאות הנוכחית אנחנו מעודדים אותה, כדי לשמור על בריאות הציבור כולו. אכן יש לה את היתרונות שלה, ובהחלט כדאי ליהנות מהם לעת עתה. אבל כשאיפה דתית עלינו לשאוף למקום אחד בו כל הקהילה מתפללת יחד. אמנם אין לנו מקדש בירושלים, אבל יש לנו את ה"מקדש מעט" שלנו (ביטוי של יחזקאל הנביא ("א, טז): "וַיֹּאמֶר לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מֵעַט בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁמָּה"). השאיפה הדתית הקהילתית היא מקום תפילה ועבודת ה' אחד בו כולם נפגשים יחד. ברור שצריך לוותר על נוחות כזו או אחרת. ככל שהציבור גדול יותר, רבים הפרטים שמשלמים מחיר מסוים על השיתוף. להבנתי, התפילה המשותפת והרחבה היא יעד רוחני-דתי-קהילתי.

❖ דוּמָה, אֵפֶךְ אֵלֵינוּ...

הדמיון של מנייני השכונות לעבודה זרה ודאי אינו נכון במישור ההלכתי, אבל במישור הרעיוני הוא נראה לי פשוט ממש. בעיני רוחי אני רואה קהילה שכל תפילותיה מתקיימות במניין אחד בלבד. פיצול מנייני התפילות בשבת בבוקר נובע בעיקר מענייני נוחות (בכל מקרה אני קם מוקדם או 'למה לקום בשבת כל כך מוקדם'), מנייני קרליבך בשבת מברכין (פעם בחודש, קצת יותר שמח או 'למה התפילה כל כך ארוכה?'). כך כל פיצול אחר שקיים בתפילות הקיבוץ בחול או בשבת (המניינים הוותיקים של מנחה וערבית באמצע השבוע). בחוויה האישית שלי, התפילה בשבת בבוקר במניין השני היא תפילה פחות נעימה. בית הכנסת עם מושבים רבים ריקים, והשירה המשותפת אינה משתווה לתפילת ליל שבת. אני מזלזל ביתרונות שיש בנוחות שבפיצול, הם פשוטים וברורים. אבל בעבודת ה' (על פסיקת הלכה, בכלל עוד לא דיברנו) אנחנו שואפים למקום אחד ריכוזי שמאחד את כולם לעבודת ה' ולתפילה.

יש עוד מעלות ויתרונות רבים לתפילה בבית הכנסת. ברשימה זו נגעתי רק באחד מהם. כשיגיע הזמן ותותר שוב ההתכנסות המשותפת בבית הכנסת, יש לתת את הדעת גם על נקודה זו של ריבוי המניינים. האם נוכל להשכיל ולהתאחד? בתפילה וציפייה שאם נקיים אנחנו חלקנו, יקוים בנו דברי הפסוק וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנִיתִי בְּתוֹכָם.

מהנצלה בפנימיית נקודת ח"ן – חברת הנולד

לקהילת קודש סעד שלומות ואור.

אחת המטרות ששמנו לנו כיעד לשנה זו הייתה חיזוק הקשר בין הפנימייה לקיבוץ ובין הקיבוץ לפנימייה. באה הקורונה והפכה את היעד ליעד הפוך בדיוק, כמה שפחות מגע בין הפנימייה לקיבוץ. כל כך למה? מתוך חשיבה והתחשבות באוכלוסיית הקיבוץ.

חלק מן הנערות שלנו, כאשר יוצאות הביתה לשישי-שבת יוצאות להסתובב ולבלות במקומות שונים. כיוון שאין לנו שליטה על כך, נותר לנו להסביר עד כמה בתקופה זו הדבר מסכן אותן, את החברות ואת הצוות כאשר חוזרות. לאחרונה נפתחו חדר האוכל והבריכה. שאלנו את עצמנו שוב – האם נכון שהנערות שלנו תבאנה לאכול בחדר האוכל? האם נכון שהנערות שלנו תבאנה לשעת נשים כמו בנות גילן מהקיבוץ?

בישיבה שקיימנו על כך הסכמנו כולנו כי הדבר עלול לסכן את האחרים וחלילה לנו מלהיות נושאי הקורונה לקיבוץ. הדבר גורר עלויות מיוחדות היות וכל התארגנות חלופית כרוכה בתשלומים נוספים ומקשה עלינו מאוד לסיים את השנה כפי שתכננו.

ומה הלאה?

בשבוע הבא עומדת להתקיים מסיבת סיום י"ב בפנימייה. הפעם לצערנו ללא משפחות מארחות וללא קהל מן הקיבוץ כלל. האירוע יתקיים על הדשא ליד מועדון לחבר, ולכל נערה יבואו 2 בני משפחה בלבד.

בשבועיים הבאים תתקיים קייטנה לנערות הפנימייה בהובלתה של שירה הרכזת החברתית הנמרצת שלנו. הפעם בשל הקורונה קשה למצוא מענה של פעילויות זולות ושוות המתקיימות. אטרקציות רבות עדיין סגורות, הקיבוצים שאירחו אותנו בחינם בשנה שעברה ליום שלם אצלם, עדיין סגורים ושוב אנו עומדים בפני הוצאות כבדות שלא היו צפויות, כל זאת בשל המצב. יחד עם זאת הצוות עובד במלוא המרץ והנערות שהיו מפוזרות ברחבי הארץ בתקופת הקורונה חזרו כולן ברוך ה' ואף אחת לא חלתה, לא מן הצוות ולא מן הנערות.

חדר המוזיקה – לאחרונה שיפצנו מתרומות שהתקבלו את חדר המוזיקה בבית הספר הישן. ובע"ה נחנך אותו באופן רשמי בחודש אלול. החדר ינציח את ציפק'ה לנדאו, איציק אפלבוס ודנה בן-זינו.

סיום השנה הוא הזדמנות פז עבורנו גם להודות –

להודות לחברי הקהילה הנרתמים לבוא ולשוחח עם הנערות בשבתות.

להודות לצוותים המקצועיים המסייעים לנו, מויש'ה גינזברג, אליסף אש, אתי קימלמן, יואל עברון ואחיה רועי בתחום הפיזי של הבניין.

להודות לצוותי התרבות המסייעים לנו בהפקות מקרוב ומרחוק, רועי גולן, דותן גולדנברג, מיכל ביליה ואופירה.

להודות לנותני החוגים והשיעורים, גאי גולן, ענת קימלמן, פלורה סימקין, יורם פולק ושרה גולן.

להודות לנהג המסור שלנו, יוסף כרמון ולקניין המסור שלנו, אהר'ה לוי.

ואחרונות חביבות ויקרות – המשפחות המארחות. אתן פותחות את ביתן לחניכות שלנו. אמנם השנה רק מחצית שנה התאפשר האירוח, הוא כל כך חשוב ומשמעותי. תודות ולהתראות.

תרצה אורן (בשם צוות הפנימייה)

תחילתו של חסידות: חסידות השקפות והאחריות / דוד אגדאי

אבקש לחזק את דבריה של מתוקה שפורסמו בשבת שעברה בעלון, ואף להוסיף. אכתוב את הדברים באופן כללי, אך הם נכונים גם כאן בסעד, בפרט:

על שקיפות בעולם הציבורי

השקיפות היא המפתח לשמירה על אמון הציבור במוסדות ובעלי התפקידים שהם למעשה אמונים על ניהול משאבי הציבור וחיי הקהילה. חוסר שקיפות בתהליכים ובהחלטות מצד גופים ובעלי תפקידים ציבוריים, עלול להביא לכך שהציבור יקבל את המידע מגורמים לא רשמיים (מפה לאוזן, מרשתות חברתיות, מבעלי עניין), ואף עלול להביא להפצת מידע חלקי או כלל לא נכון. על מנת לשמור על אמון הציבור במוסדות ובעלי התפקידים, ועל מנת שהציבור יזכה לקבל מידע אמיתי ועדכני מהגורמים המוסמכים, חובה על בעלי התפקידים (שבוודאי בחרו לעסוק בצרכי ציבור באמונה) לתת דין וחשבון לציבור ששלח אותם למלא את תפקידם. דבר נוסף, השקיפות מקדמת תקשורת בריאה בין המוסדות ובעלי התפקידים לבין ציבור שולחיו.

על שקיפות בעולם העסקי

בדומה לעולם הציבורי, השקיפות בעולם העסקי מקדם את אמון בעלי המניות בבעלי התפקידים בחברה (חברי דירקטוריון, יו"ר דירקטוריון, מנכ"ל וכדומה...). שהם למעשה אמונים על קבלת ההחלטות האסטרטגיות לטווח קצר וארוך וכן על ניהול העסק ביום-יום. חוסר שקיפות בתהליכים ובהחלטות מצד בעלי התפקידים בעולם העסקי עלול לגרום למשבר אמון בין בעלי המניות לבין בעלי התפקידים, שבוודאי אינו בריא לעסק עצמו ופוגע באינטרס המשותף של כולם – מקסום רווחים.

על האחריות

האחריות להתנהל בשקיפות ולעדכן את הציבור, הן בעולם הציבורי והן בעולם העסקי, היא על בעלי התפקידים. ישנה גם אחריות על ציבור בעלי המניות, להיות מעורב ולהתעדכן ואף לדרוש עדכונים על מנת לדעת ולפקח על הנעשה בעניינם ובשם. גם במקרה שהציבור אדיש ולא דורש את השקיפות והעדכונים, אין זה מוריד מאחריותם של בעלי התפקידים להמשיך ולנהוג בשקיפות ועדכונים שותפים.

מהכלל אל הפרט

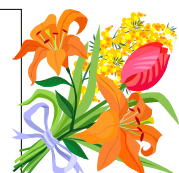
בסעד, ישנם אנשים רבים שאכפת להם מהנעשה כאן. כפי שמתוקה כתבה, יש חשיבות עליונה שבעלי תפקידים יעדכנו את הציבור בנעשה – הן בתחילת תהליכים, הן באמצע והן בעת קבלת החלטות – כדי לאפשר שותפות מלאה בתהליכים. בוודאי שלא הייתה כוונה להסתיר דברים מלכתחילה, אך כאמור ישנה חשיבות עליונה שהם יובאו לידיעת הציבור בכל שלב בתהליך, ולא מאוחר מדי להתחיל בזאת עכשיו.

הפורום הנאות לשקיפות

לדעתי, על מנת לאפשר לכמה שיותר מהציבור להיחשף לעדכונים ולמידע, יש לפרסם בשני פורומים מקבילים: בקהילה-נט, וכאן, על דפי העלון.

אני מקווה שדבריה של מתוקה יביאו לתחילתו של שיח בנושא חשוב זה. אני מזמין את הציבור להגיב, בין אם ישנה הסכמה ובין אם מדובר במחלוקת, כאן על דפי העלון.

לרחל וסי אהרנס מלל טוב להולדת הנין
בן אליזר ואילון אהרנס נכד אשירלי ופתח אהרנס
איחולים לאהבה ולנחת!

לוח פריכה יוני – מצודכן*

ימים ב', ד'	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-8:30
נשים	14:00-15:00
גברים	15:00-16:00
משפחות	16:00-18:00
שחיינים מעורב	18:00-19:00

ימים א', ג', ה'	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-8:30
נשים	14:00-15:00
משפחות	15:00-17:00
גברים*	17:00-18:00
שחיינים מעורב*	18:00-19:00

יום ו'	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-8:30
נשים	13:00-14:30
גברים	14:30-16:00
משפחות	16:00-18:00

קייטנת נכדים

סבים וסבתות יקרים, השנה קייטנת נכדים תחול אי"ה בין התאריכים: כ"ב-כ"ה באב, -12.8

15.8.

הקייטנה מיועדת לבוגרי כיתה ו'.

נשמח שתרשמו בהקדם ותכתבו את שמכם, שמו של הנכד/ה שלכם, מקום מגורים, ומספר פלאפון של אחד ההורים.

ניתן להירשם אצלי בפלאפון 0523714427, במייל rotewww118@gmail.com

או לשים פתק בתא דואר של ועדת חינוך.

-ההרשמה עד כ' בתמוז 12.7

בברכה,

רתם וייס קאמ, מרכזת הקייטנה

*בכל התכניות ייתכנו שינויים בכפוף להנחיות משרד הבריאות ובהתאם להוראות צוות קורונה